

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความขัดแย้ง ระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมากำหนดวิธีการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. นิยามเชิงปฏิบัติการ และการวัดตัวแปร
6. การจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการการเมืองขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดมหาสารคาม แยกได้ คือ นายกองค้การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค้การบริหารส่วนตำบล เลขานุการนายกองค้การบริหารส่วนตำบล จำนวน 500 คน และพนักงานส่วนตำบล (ข้าราชการส่วนท้องถิ่น) ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล แยกได้ คือ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าส่วนการคลัง หัวหน้าส่วนโยธา พนักงานส่วนตำบลตำแหน่งอื่น ๆ จำนวน 1,560 คน (สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดมหาสารคาม. 2553 : 1-750) ข้อมูล ณ วันที่ 8 ธันวาคม 2553

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้วิจัยได้มาจากกลุ่มข้าราชการการเมือง และพนักงานส่วนตำบล จำนวนทั้งสิ้น 2,060 คน โดยวิธีการหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง เพื่อเป็นตัวแทนของประชากร ตามสูตรของ ทาโร ยามาเน (Taro Yamane. 1973 : 727 ; อ้างถึงในรังสรรค์สิงห์เลิศ. 2551 : 70) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

กำหนดให้ n = จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง
 N = จำนวนประชากรทั้งหมด
 e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับให้เกิดขึ้นสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

กำหนดให้ไม่เกิน .05

แทนค่าในสูตรได้ดังนี้

$$n = \frac{2,060}{1 + 2,060(0.05)^2} = \frac{2,060}{6.15} = 334.95$$

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จากการคำนวณตาม สูตรของทาโรยามานะ (Taro Yamane) คำนวณได้ 334.95 คน เพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ด้านคณิตศาสตร์ และสถิติวิจัย จึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป็น 335 คน

3. การสุ่มตัวอย่างจากประชากร

ผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) แล้วจึงดำเนินการสุ่มแบบอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยจะเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชากรที่ได้รับการแบ่งตามตำแหน่ง คือ กลุ่มข้าราชการการเมือง และพนักงานส่วนตำบล มีขั้นตอน ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยได้แบ่งจำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ 335 คน ออกเป็น 2 กลุ่ม โดยแบ่งตามสัดส่วนของคือ กลุ่มข้าราชการการเมือง และพนักงานส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดมหาสารคาม

การคำนวณกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ

$$\text{กลุ่มข้าราชการการเมือง} = \frac{335 \times 500}{2,060} = 81.31$$

และผลการคำนวณ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ

ลำดับ ที่	ประชากร	จำนวน (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1	กลุ่มข้าราชการการเมือง	500	81
	1.1 นายกองค้การบริหารส่วนตำบล	125	20
	1.2 รองนายกองค้การบริหารส่วนตำบล	250	41
	1.3 เลขานุการนายกองค้การบริหารส่วนตำบล	125	20
2	กลุ่มพนักงานส่วนตำบล	1,560	254
	2.1 ปลัดกองค้การบริหารส่วนตำบล	125	20
	2.2 หัวหน้าส่วนการคลัง	125	20
	2.3 หัวหน้าส่วนโยธา	125	20
	2.4 ตำแหน่งอื่น ๆ	1,185	194
	รวม	2,060	335

3.2 จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling)

หลังจากได้สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรของแต่ละกลุ่มของข้าราชการการเมือง และพนักงานส่วนตำบล แล้ว ได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่ายจากจำนวนข้าราชการการเมือง และพนักงานส่วนตำบล ในเขตจังหวัดมหาสารคาม ตามสัดส่วนของข้าราชการการเมือง และพนักงานส่วนตำบล ในแต่ละตำแหน่ง แล้วใช้วิธีการจับสลาก โดยเขียนชื่อ ข้าราชการการเมือง และพนักงานส่วนตำบลแต่ละตำแหน่ง ลงในแผ่นกระดาษ ใช้ 1 แผ่น ต่อ 1 ชื่อข้าราชการการเมือง และพนักงานส่วนตำบล ลงในกล่อง เขย่าให้คละก้นไป แล้วจึงหยิบออกมาทีละแผ่น เมื่อจับได้ชื่อใดก็เขียนไว้แล้วนำกลับเข้าไปในกล่อง เพื่อให้แต่ละชื่อมีโอกาสถูกเลือกเท่า ๆ กันถ้าจับได้รายชื่อเดิมให้จับใหม่ เมื่อครบตามจำนวนสัดส่วนในหนึ่งตำแหน่ง ก็จะทำการจับสลากของแต่ละตำแหน่งไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะครบทั้งกลุ่มข้าราชการการเมือง และพนักงานส่วนตำบล จะได้กลุ่มตัวอย่าง 335 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากการศึกษาทฤษฎี แนวคิด และเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยข้อคำถามได้ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist) ประกอบด้วย กลุ่มตำแหน่งข้าราชการการเมือง และกลุ่มพนักงานส่วนตำบล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับปัจจัยที่มีผลต่อความขัดแย้ง ระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ตัวเลือก จำนวน 42 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ตัวเลือก และให้กรอกคะแนน จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ใช้แบบสอบถามที่ผู้ศึกษาได้จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีวิธีการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อความขัดแย้ง ระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบล

1.2 กำหนดขอบเขตคำถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิด วัตถุประสงค์อันจะทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อความขัดแย้ง ระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม

1.3 ศึกษาแบบสอบถามของงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

1.4 สร้างแบบสอบถาม โดยผ่านการแนะนำอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อปรับปรุงเพื่อความเหมาะสมและถูกต้องของแบบสอบถาม

2. การหาคุณภาพของแบบสอบถามคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาเพื่อให้ถูกต้องตามหลักวิชาและเพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม โดยพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม กับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยวิธีการ IOC (Index of Item – Objective Congruence) เลือกคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป มีผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านได้แก่

2.1.1 นายสมชาย วงศ์เพชรศรี วุฒิการศึกษา ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย) ตำแหน่งครู โรงเรียนขัตติยวงษา อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด

2.1.2 ว่าที่ ร.ต. สมศักดิ์ พรหมเดื่อ วุฒิการศึกษา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน

2.1.3 นายกุศล ศรีสารคาม วุฒิ การศึกษามหาบัณฑิต (วัดผลการศึกษา) ตำแหน่งครูชำนาญการ โรงเรียนพลาญชัย อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด

2.2 ตรวจสอบคุณภาพด้วยการนำแบบสอบถาม โดยนำไปทดลองใช้ (Try Out) กลุ่มข้าราชการการเมือง และพนักงานส่วนตำบล อื่นที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน เป็นกลุ่มข้าราชการการเมือง และพนักงานส่วนตำบล ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดมหาสารคาม และหาค่าอำนาจการจำแนกด้วยวิธีหา Item Total Correlation และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของครอนบราก (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.97

2.3 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญเสนออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ดำเนินการจัดทำแบบสอบถามมีจำนวนเท่ากับกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย
2. ขอนหนังสือรับรองและแนะนำตัวผู้ศึกษาจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อขอความร่วมมือจากสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดมหาสารคาม และ

องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดมหาสารคาม ในการตรวจสอบสถิติกลุ่มประชากร และเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ดำเนินจัดส่งแบบสอบถามถึง นายกองค้การบริหารส่วนตำบล รองนายก องค์การบริหารส่วนตำบล เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหาร ส่วนตำบล หัวหน้าส่วนการคลัง หัวหน้าส่วนโยธา พนักงานตำแหน่งอื่น ๆ ตามจำนวนใน กลุ่มตัวอย่าง โดยเริ่มส่งตั้งแต่วันที่ 1 เดือน มีนาคม 2554 จำนวน 335 ชุด ตามชื่อและที่อยู่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม โดยแนบซองจดหมายตอบกลับ ไป พร้อมแบบสอบถามซึ่งกำหนดให้ส่งจดหมายตอบกลับทางไปรษณีย์ ภายใน 15 วัน หลังจากได้รับแบบสอบถามเมื่อครบกำหนด 15 วัน มีแบบสอบถามตอบที่สมบูรณ์กลับมา จำนวน 200 ชุด ซึ่งมีแบบสอบถามตีกลับเนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามไปราชการฯ จำนวน 35 ชุด และมีแบบสอบถามที่มีเนื้อความไม่สมบูรณ์จำนวน 2 ชุด ผู้วิจัยจึงติดตามด้วยการ สอบถามข้อมูลทางโทรศัพท์เพิ่มเติม และส่งแบบสอบถามที่อยู่เดิมอีกครั้ง และเมื่อครบ กำหนด วันที่ 30 เดือน เมษายน 2554 ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบข้อมูลแบบสอบถามอีกครั้ง ปรากฏว่ามีจำนวนแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งสิ้น 335 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวน กลุ่มตัวอย่าง รวมระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 60 วัน

4. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับมาวิเคราะห์ข้อมูล

นิยามเชิงปฏิบัติการ และการวัดตัวแปร

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรอิสระ จำนวน 5 ตัวแปร และตัวแปร ตาม จำนวน 1 ตัวแปร โดยมีนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ และเกณฑ์การวัดตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ (Independent variables) จำนวน 5 ตัวแปร ได้แก่

1.1 ข้อมูล หมายถึง การได้รับข้อมูลมากหรือน้อยเกินไป ทำให้ความ เข้าใจคลาดเคลื่อน การตีความผิดพลาด หรืออาจเกิดจากการสื่อสารที่คลาดเคลื่อน หรือ สื่อสารในเวลาที่ไม่เหมาะสม จนกลายเป็นความเข้าใจผิด ความเข้าใจที่ไม่ตรงกันในการ สื่อสาร ข่มส่งผลให้เกิดความขัดแย้งได้ โดยวัดได้จากแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

1.2 ผลประโยชน์ หมายถึง การได้รับสิ่งดี ปรารถนาเลือกสรรแต่สิ่งดีเพื่อ ตนเอง เมื่อใดที่ตนเองต้องสูญเสียผลประโยชน์ ข่มเกิดความไม่พอใจ ความขัดแย้งในเรื่อง ผลประโยชน์จึงเป็นสิ่งที่เห็น ได้ชัดและเกิดขึ้นในสังคมทั่วไปทุกระดับ ความขัดแย้งที่เกิดจาก

การสูญเสียผลประโยชน์อาจนำไปสู่การแบ่งพรรคแบ่งพวก ความแตกแยกขาดสามัคคีในองค์กรและในประเทศ ผู้บริหารต้องสามารถประสานประโยชน์ให้ลงตัวได้โดยวัดได้จากแบบมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

1.3 โครงสร้าง หมายถึง กระบวนการทำงาน ระบบความยุติธรรมและเสมอภาค ระบบการควบคุม ระบบอำนาจ การแข่งขันอำนาจ การใช้อำนาจ การกระจายอำนาจ และรวมไปถึง กฎ ระเบียบ บทบาท โดยวัดได้จากแบบมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

1.4 ความสัมพันธ์ หมายถึง ความแตกต่างหรือเข้ากันไม่ได้ในเรื่องของบุคลิกภาพ พฤติกรรม เอกลักษณ์ การสำคัญผิด การสื่อสารบกพร่องส่งผลให้การแสดงออกและการทำความเข้าใจผู้อื่นแตกต่างกัน จนอาจกลายเป็นความขัดแย้งได้ เป็นต้น โดยวัดได้จากแบบมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

1.5 ค่านิยม หมายถึง ความแตกต่างในโลกทัศน์ ความเชื่อ ความคาดหวังทัศนคติ เป้าหมาย ฐานคติ การตัดสินใจ ความประพฤติกติค่าประเมิน ประวัติศาสตร์วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ประวัติส่วนตัว การเลี้ยงดู เป็นต้น โดยวัดได้จากแบบมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

2. ตัวแปรตาม (Dependent variable) จำนวน 1 ตัวแปรได้แก่ ความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม โดยวัดได้จากแบบมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

การจัดกระทำกับข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถาม ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปโดยการแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้กรอกแบบสอบถาม ข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม โดยใช้วิธีประมวลผลทางสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) โดยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ซึ่งประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลการวัดระดับความขัดแย้ง ระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม โดยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทาง

สถิติ ซึ่งประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำมาเปรียบเทียบตามเกณฑ์

3. การวิเคราะห์ข้อมูลการวัดระดับปัจจัยที่มีผลต่อความขัดแย้ง ระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม โดยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ซึ่งประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) แล้วนำมาเปรียบเทียบตามเกณฑ์ดังนี้ (รังสรรค์ สิงห์เลิศ. 2551 : 186)

ค่าเฉลี่ย	การแปลผล
4.21-5.00	ระดับที่มีผลต่อความขัดแย้งสูงมาก
3.41-4.20	ระดับที่มีผลต่อความขัดแย้งสูง
2.61-3.40	ระดับที่มีผลต่อความขัดแย้งปานกลาง
1.81-2.60	ระดับที่มีผลต่อความขัดแย้งต่ำ
1.00-1.80	ระดับที่มีผลต่อความขัดแย้งต่ำมาก

4. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง (Multiple linear regression) เพื่ออธิบายปัจจัยที่มีผลต่อความขัดแย้ง ระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม โดยใช้การวิเคราะห์แบบกำหนดตัวแปรเข้าไปในสมการทั้งหมด (Enter method) ซึ่งมีรูปแบบสมการดังนี้

รูปแบบของสมการเส้นตรงเพื่อที่จะพยากรณ์ค่าของตัวแปรตาม (Y) เมื่อทราบค่าต่าง ๆ ของตัวแปรอิสระ (x) จำนวน k ตัว

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$Y = a + b_1 x_1 + b_2 x_2 + b_3 x_3 \dots\dots\dots + b_9 x_9$$

Y คือ ความขัดแย้ง ระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม

a คือ ค่าคงที่ (Constant term) ของสมการถดถอย

ในรูปของกลุ่มตัวอย่าง

$b_1, b_2, \dots, b_9$ คือ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Coefficient) ของ

ตัวแปรอิสระ หรือค่าอิทธิพล หรือค่านำหนักของแต่ละตัวแปรว่าสามารถอธิบายผลการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตามได้มากน้อยเพียงใด

$x_1, x_2, \dots, x_n$ คือ ค่าของตัวแปรอิสระที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง ในรูปคะแนนดิบเปลี่ยนสมการในรูปคะแนนดิบเป็นสมการในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Z = B_1 Z_1 + B_2 Z_2 + B_3 Z_3 + \dots + B_n Z_n$$

เมื่อ Z = ค่าของตัวแปรตามที่ได้มาจากการพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐานเมื่อทราบค่าคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอิสระ (ความขัดแย้ง ระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม)

B คือ สัมประสิทธิ์การถดถอย ส่วนย่อยมาตรฐาน

(Coefficient)

$Z_1 - Z_n$ คือ คะแนนมาตรฐานของตัวแปรอิสระ

5. สรุปข้อเสนอแนะ ของผู้ตอบแบบสอบถามใช้การวิเคราะห์เนื้อหา โดยสรุปประเด็นหาความหมายและแจกแจงความถี่แล้วนำเสนอด้วยการพรรณนาความ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY